

4. teden: Spregledati greh, obnoviti vero

V prejšnjem tednu smo prosili, da bi sprejeli Jezusov klic in njegovo pomoč. Ta teden poskušamo stopiti še globlje, k tisti točki življenja, kjer smo pomoči najbolj potrebni: **k našemu osebnemu zlu, grehu**. Morda ne vem, kje in kako sem potreben najgloblje pomoči, ali kako sploh mi bo Vstali konkretno pomagal. Jezus sam nas **v evangeliju 4. postne nedelje** preprosto vabi k ponižni duhovni drži, kesanju, k priznavanju sebe za grešnika: Jezus jim je /farizejem/ dejal: »Če bi bili slepi, bi ne imeli greha. Ker pa pravite: ›Vidimo‹, vaš greh ostane.« Glede slepote sleporojenega pa pravi: »Ni grešil ne on ne njegovi starši, ampak na njem naj se razodénejo Božja dela.« (Jn 9,3-41) **Zaupajmo**, da se tudi nas, na meni, razodene Božje delo, in s čim večjo jasnostjo izpovejmo svojo slepoto, svoj greh.

V prihodnjih tednih bo verjetno težko najti priložnost za zakrament sv. spovedi, vseeno pa lahko osebno opravimo izpraševanje vesti in kesanje. Priložnost za to je 3. odlomek tega tedna, ki ima značaj »obreda« - gre za obred spreobrnjenja pri krstu, ki ga **obnavljamo** med velikonočno vigilijo.

Ker prehajamo v 2. polovico postnega časa in se praznovanje velike noči hitreje bliža, se 4. postna nedelja imenuje tudi »laetare« ali 'veseli se', po povabilu preroka Izaija (66,10-11):

Veseli se, Božje ljudstvo. Zberite se vsi, ki ljubite Gospoda.
Vriskajte od veselja vsi, ki ste bili žalostni, Gospod vas bo potolažil.

Naj to vabilo k zaupanju in veselju velja tudi ob »**pokori**« **koronavirusa**, ki prizadeva našo družbo. Tudi naša osebna skrb in medsebojna ljubezen pri premagovanju te bolezni sta priložnost za konkretno sodelovanje z Božjo milostjo.

Prošnja: Gospod, daj mi spregledati zmoto greha in obnoviti vero.

Za razmislek pri vseh odlomkih in končni refleksiji tedna:

Čemu si ti osebno poklican umirati? S katerimi skušnjavami se pogosto boriš? Kaj doživljaš ob boju s skušnjavami?

Poleg posameznih grešnih dejanj, kje vidiš korenino greha in zla?

Kako doživljaš svoje kesanje, obžalovanje nad zlom (v svetu in pri sebi)?

Kako Bogu izraziš svoj trden sklep po poboljšanju in pomoč po njegovi rešitvi? Kaj (v koga) veruješ?

Opiši starega – neodrešenega in novega – odrešenega človeka. V čem je zate prerojenje v Kristusu?

Korake molitve in njene refleksije oblikuj samostojno, po zgledu predhodnih molitev PDVŽ ali **ob pomoči zgibanke**, ki si jo prejel. Molitev vsakega odlomka vsaj en dan kasneje **ponavljaj, poglobljaj**.

1. odlomek: Jezus sreča jeruzalemske žene¹

(9. postaja svetopisemskega križevega pota, Lk 23,27-31)

Za njim je šla velika množica ljudstva, tudi žene, ki so se tolkle po prsih in jokale zaradi njega. Jezus pa se je obrnil k njim in rekel: »Hčere jeruzalemske, ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in nad svojimi otroki! Glejte, prišli bodo namreč dnevi, ob katerih porečejo: ›Blagor nerodovitim in telesom, ki niso rodila, in prsim, ki niso dojile!‹ Takrat bodo začeli govoriti goram: ›Padite na nas!‹ in gričem: ›Pokrijte nas!‹

Kajti če z zelenim lesom delajo takó, kaj se bo zgodilo s suhim?«

¹ Po knjigi Garyja Jansena, *Station to station, An ignatian Journey through the stations of the Cross* (2016).

Jezusov odgovor: Misli na druge.

Tudi sredi njegovih lastnih bolečin in trpljenja Jezus ne misli nase. Vse od začetka je bil osredotočen na Boga, na drugega. Je utelešenje zlatega pravila, ki zahteva, da ljubimo Boga in da ljubimo bližnje kot same sebe. Ko Jezus na deveti postaji sreča jeruzalemske žene, ima priložnost, da bi jim potarnal, kako nepravilno so ravnali z njim, da ga je prijatelj izdal in da so obtožbe proti njemu lažne – same resnične stvari. Če to izbere, lahko tiste, ki ga obdajajo, spodbuja k uporabi proti Rimljanom. Seveda pa Jezus ne stori nič od tega. Raje usmeri svojo pozornost na druge in reče: *»Ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj.«*

Te besede vznemirjajo in prvi vtis je, da gre za besede človeka, ki išče maščevanje. Toda ne počne tega.

Jezus dela več stvari: je Božji Sin, sin tesarja, rabí, učitelj. Je tudi prerok in tukaj vidimo, da Jezus uporabi svojo preroško videnje, da posvari druge na odmeve, ki bodo sledili, če bomo živeli, kot da Boga ni med nami. Bog je vedno z nami. Vendarle, z izjemo Jezusove matere in demonov, ki so se ga bali, večina ljudi mi mogla videti Boga pred svojimi očmi. Zdi se, da tukaj Jezus govori: *»A tako družba ravna z Bogom? Z norčevanjem in zlorabo?«* Tako ravnanje bo imelo svoje odmeve.

To ni grožnja. To je resničnost. Če vržemo kegljaško kroglo skozi okno na ulico, bo padla na tla in razbila kakšno vetrobransko steklo. Težnost je zakon našega prostora in časa. Če hočeš prelomiti zakon, boš moral trpeti posledice.

Isto velja, ko pride do nebeških zadev. Ali živiš tako, kot da Boga tukaj in zdaj ne bi bilo zraven? Ali ravnaš, kot da Bog ni pomemben? Če zavrneš Boga, bo to imelo svoj učinek. To ni grožnja. To ni povračilo. Je preprosto vzrok in posledica.

Srečati Jezusa

Predstavljaš si Jezusov obraz, ko sledi poti na Kalvarijo. Predstavljaš si, da si ena od jeruzalemskih žena. Skozi svoje solze pogledaj v njegove oči. Kaj vidiš? Kako zveni njegov glas? Je glasen ali pa govori le trudoma? Če bi lahko pomagala temo možu, kaj bi storila? Ko spregovori, kako razumeš njegove besede? Ali te pretresejo? Te prestrašijo?

Spomni se na čas, ko si se prebijal skozi težavo, a si namesto osredotočanja nase svojo pozornost preusmeril na drugega v potrebi. Morda si komaj lovil rok, ali z živčnostjo izpolnjeval merila za delo, ko je sodelavka iskala pomoč, pa si spredel, da jo je zmedlo nekaj pri njej sami. Kako je Bog deloval po tebi?

Vzemi te besede v molitev: *Jezus je šel v Galilejo, oznanjal Božji evangelij in govoril: »Čas se je dopolnil in Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in verujte evangeliju!« (Mr 1,14-15)*

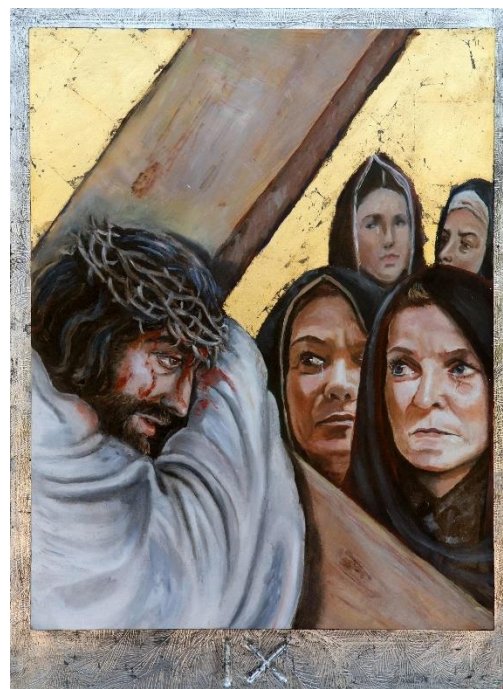
Poglej izkušnjo: Kasneje, danes ali jutri, se pomudi nekaj tihih trenutkov in se spomni, kako je bilo, meditirati to postajo. Katera čustva so prevladovala? Kateri vidik te izkušnje ti zdaj izstopa?

Predstavljaš si: »Jeruzalemske žene«

Nagnetena ulica. Vidiš jih skozi sprijete lase. Piskajo kot kosi, trinajst jih je, jokajoč, prestrašeni glasovi, izvajajo ples, ki naj bi te tolažil v prihodnjem življenju.

»Ne jočite nad menoj,« rečeš.

»Svet kaže Bogu hrbet. Zaradi tega jočite.«

2. odlomek: Čisto srce, o Bog, mi ustvari

(Ps 51,3-6.12-15.18-19, spev po 7. berilu velikonočne vigilije)

Izkaži mi milost, o Bog, po svoji dobroti,
po obilnosti svojega usmiljenja izbriši moje pregrehe!
Popolnoma me operi moje krivde,
mojega greha me očisti!

Zakaj svoje pregrehe priznavam,
moj greh je vedno pred mano.
Zoper tebe, tebe samega, sem grešil,
hudobijo v tvojih očeh sem storil.

Čisto srce, o Bog, mi ustvari,
stanovitnega duha obnovi v moji notranjosti.
Ne poženi me izpred svojega obličja,
svojega svetega duha ne vzemi od mene.

Vrni mi veselje svojega odrešenja,
z voljnim duhom me podpiraj.
Upornike bom učil tvojih poti,
da se grešniki vrnejo k tebi.

Zakaj nad klavno daritvijo nimaš veselja,
če bi ti namenil žgalno daritev, bi je ne maral.
Moja daritev Bogu je potrta duha,
potrtega in pobitega srca, o Bog, ne preziraš.

Simbol **odpovedi hudemu duhu** so reliefi zveri ob vhodu v cerkev sv. Jožefa, LJ, ki stražijo hudobne duhove, da bi ne vstopili v svet prostor cerkve, vere (v dušo človeka, občestva).

3. odlomek: Odpoved hudemu duhu in veroizpoved

Uvod v obred pri velikonočni vigiliji: Dragi bratje in sestre, tudi mi smo bili z velikonočno skrivnostjo po krstu **pokopani s Kristusom v smrt, da bi z njim živeli Božje življenje**. Zato po končanem štiridesetdnevem spokornem času obnovimo obljube svetega krsta, s katerim smo se nekoč odpovedali hudemu duhu in njegovim delom in obljubili, da bomo služili v sveti katoliški Cerkvi.

Se odpoveste grehu, da boste živeli v svobodi Božjih otrok? Se odpovem.
Se odpoveste zapeljivosti zla, da bi vam ne gospodoval greh? Se odpovem.
Se odpoveste hudemu duhu, ki je začetnik in vzrok greha? Se odpovem.

Verujete v Boga Očeta, vsemogočnega, Stvarnika nebes in zemlje? Verujem.
Verujete v Jezusa Kristusa, njegovega edinega Sina, našega Gospoda, ki je bil rojen iz Device Marije, umrl in bil v grob položen, vstal od mrtvih in je sedaj v Božji slavi? Verujem.
Verujete v Svetega Duha, v sveto katoliško Cerkev, občestvo svetnikov, odpuščanje grehov, naše vstajenje in večno življenje? Verujem.

Razmišljanje A. Schmemanna, *Za življenje sveta*, str. 77-78

»Prvo dejanje krščanskega življenja je **odpoved, izziv**. Nihče ne more biti Kristusov, dokler se ni najprej soočil z zlom in nato postal pripravljen, da se z njim *spopade*. Kako daleč je ta duh od tega, kako danes pogosto oznanjamo oziroma s sodobnejšim izrazom 'prodajamo' krščanstvo! Mar ni običajno predstavljeno kot tolažba, pomoč, sprostitev napetosti, smiselno porabljen čas, energija in denar? Dovolj je že, da enkrat samkrat preberemo naslove nedeljskih pridig, objavljenih v sobotnih časopisih, ali pa razne 'religiozne kolumne', hkrati objavljene v različnih medijih, in takoj bomo dobili vtis, da se 'religija' skoraj brez izjeme predstavlja kot odrešenje od nečesa: strahu, razočaranj, tesnobe, nikoli pa kot odrešenje človeka in sveta. Kako naj potem govorimo o '*boju*', ko pa naj bi sam ustroj naših cerkva že po definiciji posredoval idejo mehkode, utehe, miru? Kako lahko Cerkev ponovno uporabi govorico boja, ki ji je bil lasten v prvih dneh, ko se je videla kot *militia Christi*? Težko si je predstavljati, kje in kako bi 'boj' našel mesto v župnijskem listu neke predmestne župnije med celo vrsto terapevtskih nasvetov, prodaj peciva in srečanj za 'mlade odrasle'.«

Odpovedi hudemu duhu sledi »**izpoved vere**, v kateri katehumen izpove vero Cerkve, ki jo sprejema in ji obljublja poslušnost. Spet imamo težavo, kako prepričati sodobnega kristjana, da se Cerkev, če naj bo življenje sveta, ne sme 'z nasmeškom' prilagajati svetu, na cerkvena vrata obešati napisov 'Dobrodošli vsi' in prilagajati svoje govorice tisti iz zadnje uspešnice. Začetek krščanskega življenja v Cerkvi so ponižnost, poslušnost in disciplina.«

Molitev po obredu: Vsemogočni Bog, Oče našega Gospoda Jezusa Kristusa, nas je prerodil iz vode in Svetega Duha in nam podelil odpuščanje grehov. Naj nas varuje s svojo milostjo v Jezusu Kristusu, našem Gospodu, za večno življenje. Amen.

Znotraj cerkve sv. Jožefa, LJ, glave stebrov izražajo živahno življenje v veri, ki se razcveta – skupnost krščenih kot vrt, obljubljeni raj.

Slika spodaj: Vstali Gospod na stropu krstilnice v Firencah – pogled, ki pozdravi novokrščenca, ki se dvigne iz vode.

4. odlomek – refleksija tedna: Vstani od mrtvih in razsvetlil te bo Kristus

(Ef 5,8-14, 2. berilo 4. postne nedelje)

Nekoč ste bili namreč tema, zdaj pa ste luč v Gospodu. Živite kot otroci luči, kajti sad luči je v vsakršni dobroti, pravičnosti in resnici. Preizkušajte, kaj je vseč Gospodu! Ne sodelujte pri jalovih delih teme, marveč jih obsojajte. Kar namreč oni počenjajo na skrivaj, je že omenjati sramotno. Vse, kar je obsodbe vredno, se razodeva po luči. Kajti vse, kar se razodeva, je luč. Zato je rečeno:

»Prebúdi se, ki spiš, in vstani od mrtvih in razsvetlil te bo Kristus.«

Vrni se k vprašanju na prvi strani.

